

tige Mathematiker, der nu sidder paa Marineministerens Plads, paa den Maade, at de fremtidig ville blive tilede ind, da vi nu have faaet den nye Søværnslov. Jeg vil nu se, om de holde Stand, men jeg ventier ikke store Helbedrifter fra dette Things Side, ialtsald ikke i den Sikkelse, hvori det nu er. Men saa er der noget Andet, som jeg vil indrømme Ministeren vil kunne paavirke Skibsbygningskontoen, og det er, at den i Søværnsloven bestemte stærke Brug af Skibe, navnlig saadanne Skibe, som ikke ligefrem ere af massivt Pandser, vil bevirke, at Skibene komme til hurtigere at trænge til Fornyelse. Det er nu selvsølgelig ikke Noget, der kommer frem idag eller imorgen, men det er logist, at det vil komme, og den stærke Førgøelse, — det er Nr. 1 af de Udgifter, der ville komme — vil dernæst kræve større Udgifter til Reparationer af Skibene og til Inventar. Det gjør maaste de Herrer ondt at faae det fremstillet saaledes, som det er nødvendigt, men sikkert er det, at Flaadens større Forbrug af Alt vil kræve større Vedligeholdelse; Summerne dertil komme ganste vist ikke paa dette Budget nu, men det vil nødvendig komme senere. Det er altsaa Nr. 2. — De ekstraordinære Anstæffelser, der er en Følge af den større Flaade, er Nr. 3; forøgede Udgifter paa en særlig Konto: „Udrustning og Oplægning“ er Nr. 4. Denne Førgøelse er beregnet til 15,000 Kr., men det er selvsølgelig en altfor beskedne Beregning, den bliver naturligvis betydelig større. Da Udrustningskontoen forøgedes med 33 pCt, saa kunne vi ikke blive ved nogle faa Procent paa denne dertil svarende Konto, det er umuligt. Dette er altsaa Nr. 4. Her vil jeg blot standse et Øieblik, for at gjøre opmærksom paa, at dengang de Herrer ræst vøst, ligesom vi skulde ind i selve Udvalget, uden at have nogen Anelse derom, — thi vi havde strakt os saa vidt som mulig, forat vi kunde blive enige — slængte de 200,000 Kr. ind paa Søværnslovsforlaget, til forøget Udrustning, tillod jeg mig at sige, at de 200,000 Kr. ikke betød 200,000 Kr., men at de vilde komme til at betyde idetmindste 300,000 aarlig, thi det gjaldt kun den ene Konto, nærmest den personelle Konto, men vi vilde tillige komme til at bevilge til Vedligeholdelsesudgifter, til Udrustnings- og Oplægningstointo, og alt Sligt, der naturligvis vilde kræve tilsvarende Bølp; det kunde ikke undgaas. Dengang betragtedes dette selv af Medlemmer her i Salen, som vistnok ikke havde befsøstiget sig en Anvendel saa meget med dette Spørgsmaal som vi Vldre, som et rent Fantasilbillede af mig for at skræmme dem. Nu foreslaar jeg de Herrer, som isfor vare saa ivrige for at fortlare, at jeg i mine Bemærkninger ikke havde gjennemtenkt disse Spørgsmaal, at faae disse Tal bort. Saa er der som Nr. 5 endvidere Prisforhøielser ud over det, her er beregnet; den

høitærede Minister har jo heller ikke beregnet de virkelige Priser paa flere Punkter, men kun givet Overslagspriser. Det vil jo ikke blive noget meget Væsentligt paa den høitærede Marineministers Budget, saavidt jeg kan se, men nogen Forandring kan det dog gjøre. Saa er der som Nr. 6 det allerede bevilgede Lønningstillæg til Flaaden paa § 26 under Finansministeriet, og den eventuelle Forandring i Lønningforholdene efter Revisionen, som den høitærede Minister har beregnet til noget meget Betydeligt. Svormeget det bliver, veed jeg ikke, men at vi slippe helstindede derfra, det gjøre vi ikke, og det saa meget mindre, som vi iaar have været villige til at give de fleste af de under Ministeren Anstættede midlertidigt Lønningstillæg. Endvidere er der som Nr. 7 Pensionsskylden. Den høitærede Minister vil jo selvsølgelig ikke faae sin Pensionsbyrde i den Grad forøget som Militæretatens, men den vil dog blive forholdsvis meget betydelig forøget. Vi have jo sat den ærede Ministers Aldersgrændse ned — ikke vi, men den ærede Ordspørrer fra Leire (Solstein-Vedreborg) og hans Venner. Det gjt jo saaledes til: Tidligere havde vi altid holdt paa 45 og 55 Aars Aldersgrændsen, medens Ministeren holdt paa 42 og 52 Aars Aldersgrændsen. Da der saa endelig kom et Forslag fra Ministerens Side, der gik ind paa, hvad vi vilde, sprang man imidlertid over fra det til Ministerens tidligere Forslag, som vi gjenstagne Gange havde modsat os, og det uden noget Forlangende fra Ministerens Side, thi han vilde da ikke have været imod vort tidligere Standpunkt, og man lod endog blive staaende den Bestemmelse, jeg havde nær sagt, den morsomme Bestemmelse, at den høitærede Minister kunde afstedige en Kommandør, naar han var 60 Aar, selv om denne var dygtig nok til at vedblive at være Kommandør; naar blot Ministeren mente, at han ikke var stiftet til at blive Admiral i Løbet af en 5—6 Aar, saa kunde han afstedige ham og give ham Pension. Vort tidligere fastholdte Forslag saldt her i Thinget med 45 St. mod 44, og selv Medlemmer af Udvalget s. Ex. Naboen (Kjer) til det ærede Medlem fra Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) vare ikke klare paa det Spørgsmaal. Det er en ganste interessant ny Bestemmelse, der her er kommen frem. Hvad vilde man sige, hvis man s. Ex. gav Justitsministeren Lov til at afstedige alle Reitsbetjente, naar de vare 60 Aar gamle, forsaavidt han ikke fandt dem stikke til at blive Amtmænd, medens de dog vare vel stikke til at sidde i deres Embeder som Reitsbetjente? Skulde det være naturligt? (Ufbrydelse.) Jo, Bestemmelsen i Søværnsloven kan benyttes og er, saa vidt jeg veed, blevet benyttet iaar. Det er i hvert Fald en interessant Bestemmelse med Hensyn til Pensionsforholdene, og selv ikke engang det kunne